

A kirándulás

Nagyon jó volt, főleg a lovaskocsis és a számbáború. A tanóránk is tetszett, bár a végére eléggé kikínáztam. A vacsora meg olyan finom volt, hogy még talán nem ettem ennél jobbat.

Nagyon tetszett a számbáború, az tette még jobbra hogy sötét volt. Lehet, hogy csak márfél nap volt, de egy örökkévalóságnak tűnt. Ma reggel nagyon fáradt voltam, mert csak hat órát aludtam. A második nap elég károsító volt, de túléltem szerencsére. A kenyérsütés is jó volt, én egy veréget csináltam, ami nem tudom milyen ízű lett, mert anyunak adtam és ő megtartotta dínnek.

Jó volt egy kicsit az osztálytársaimmel lenni, ismerkedni. Nekem nagyon tetszett, én alig várom a következő osztálykirándulást!

Mindszenti kirándulás

5. év elején új iskolába mentünk. Új tanárokkal, gyerekekkel ismerkedtünk meg.

Már az első hónapban Mindszente mentünk kirándulni és ott elmentünk egy helytörténelmi múzeumba ahol kukoricát morskoltunk, kenyéret csináltunk, kalásztunk, szőttünk és megismerkedtünk a régi földművesi, valamint a doktori szakmával is. Majd visszatértünk a vendégházba. Elbeszéltek az időt ely, fát szottunk egy kicsit, majd bográcsoltunk, utána enekeltünk a tűzrel.

Vacsora után szánthó-öröszóra. Mással elmentünk a tantervezésre bográcsoltunk. Mútan elindultunk 1,5 km-es gyalogútra, kaptunk kakascsigát. Mára kóder megettük, nagyon ízlen volt. Mútan megettük a csigát indultunk a vasúttalonnára. Egy kicsi várakozás után indult a vonatunk. Két óra múlva megérkeztünk a Képkerti vasúttállomásra, ahol várt anyukánk. Itta várunk, hogy elcselhessek az elmenyerkedet. Ete pedig elmeseltük apukánknak, hogy milyen volt, aki nagyon irigykedett.

Nagyon sajnálom, hogy vége lett mert super jó volt.

Az első kirándulás

A kirándulás nagyon jó volt. Itt az osztály jól van összekovácsolódott. A hely történeti gyűjtemény nagyon tetszett, a gyűjteményi kiállítás volt a legjobb. Ezzel a gyűjteménnyel látszik milyen nehéz volt regény az élet. A bogrács tíze mellett összeméledelt az osztály, nem is nagyon akartunk lefeküdni. Másnap az egész osztály pakolt, hogy minc jár a lovaskocsidoligra kessen begyűnt. A tanárúny farasztó volt de után a meztünk háza. Ma is szép emlék ez a kirándulás.

A mindszenti kirándulás
Forgó Fanni 5.a.

Csütörtökön reggel a Népkeri vasútállomásonál vártuk az 5.a. osztályt. 7:55-kor indult a vonat. Odaértünk Mindszentre, egy kocsiba raktuk bele a nehéz táskákat vagy bőröndöket. Sétával oda értünk a szállásra. Ott mindenki kipakolta a bőröndjét vagy táskáját, és meg is ágyaztunk. A lány szobába bekapcsoltuk a hangszórót és egy 5-10 percre énekeltünk, táncoltunk. Majd bejött Erzsébet néni és közölte velünk hogy szede-
lőzködünk mert mindjárt indulunk a táj-
házba. A tájházban kukoricát morosoltunk, kenyeret gyúr-
tunk, és még sok más izgalmas dolgot csináltunk.
Vissza értünk és volt egy kb. 2-3 órás „csendes”
pihenő. Utána elkeztük csinálni a paprikás
krumplit, és papírokra ráírni a számháború-
hoz a számokat. Nagyon finom volt! Az evés után
a tűz mellett Robi bácsi gitározott, mi pedig
énekeltünk. Majd utána jöhet a számháború.
Nagyon izgatott voltam! Az első és a ma-
sodikat is megnyertük! Irány az ágy! Leta-
soltunk utána még egy kicsit beszélgettünk majd

lefeküdtünk aludni. Felkeltünk, felöltöztünk, megreggeliz-
tünk, és lovas kocsival elindultunk a kurdokhoz.

2 menet volt ment egyszerre nem fértünk fel a
lovas kocsi. Végig mentünk a tanösvényen és
jött értünk a lovas kocsis. Mússa értünk a szal-
lásra, átgyalogoltunk a vasút állomásra, jött
értünk a vonat. Nagyon jól éreztém magam,
nagyon vicces is volt!

Ujjászó utazás a Mindszenti kirándulás!

Csütörtök reggel a Népkerti vasútállomáson gyűle-
keztünk. A vonat 7:55-kor indult. Amikor megérkez-
tünk, egy autóba betettük a nehezebb táskákat, ezután
gyalogosan elindultunk a szálláshelyünk felé. Mikor
odaértünk, körülnéztünk, megismerkedtünk a szállásunk-
kal. Kikapoltunk, és felavattuk a szobát egy „kis” zenével.
Bejött Erzsébet néni és közölte velünk, hogy irány a mi-
zeum, de észrevette, hogy leszakadt a függöny. Igen,
mi teptük le a bulizás hevében, de sikeresen vissza-
tudtuk tenni, eredeti helyére. Ezek után elindultunk
a múzeumba, ahol ~~külön~~ érdekesebbnél-érdekesebb
foglalkozásokba tekinthettünk le. Rengeteget tanult-
unk és neveltünk ezen a foglalkozáson. Mikor
visszaértünk, hirtelen adta a „csendes pihenő”. Ami persze
minden volt, csak nem csendes. Beszélgettünk, játszot-
tunk, ettünk, ittunk, rengeteget neveltünk, és jól éreztük
magunkat. Egy idő után összehívták lenniünket, és
csapatosan kezdtünk játszani, Monoki Marianával,
Baross Péterrel és a mi legjobb szülőfőnökünkkel:
Jenei Erzsébettel. A játék után kezdtünk előkészülni
a közös főzéshez, és az esti számháborúhoz. A fiúk
meggyújtották a tüzet, az egyik lánycsapat számokat
int a számháborúhoz, a másik pedig segített elők-
szülni a főzéshez. Mindezek után, mikor már készen
volt a paprikáskrumpli, bekapcsoltuk a zenét és
leültünk enni, és utána pedig jöhetett a számháború,
de előtte a táborúznál énekeltünk gitárkísérettel.
Utána szépen lassan elkezdünk játszani kb. 1
órát játszotunk, és utána elkezdünk készülni az
„alváshoz”. Hát, nem sokat aludtunk, de nagyon „
jól éreztük magunkat!

Másnap reggel mikor már mindenki fent volt, kicsit „kipofasztuk” a szobákat, hogy látszódjon, hogy a Bethlen 5/a osztálya tartózkodott a szálláson. Utána elmentünk reggelizni, hogy ne éhes hassal kelljen útnak indulni. Összeszedtük magunkat, és jött a lovaskocsi, hogy elvigyen minket a tanásvényig. Ott leszálltunk, bevártuk a másik felét az osztálynak, és elindultunk túrázni. Mikor lesétáltuk a távot, jsmét jött a lovaskocsi hogy visszavigyen minket a szállásra. Ott még paboldáztunk egy kicsit, és amikor megváltunk vele, elindultunk az állomás felé. Bevártuk a vonatot és elindultunk hazafelé. Nagyon jó volt!

Az osztálykirándulás

Leírás

Kisvárdán elindultunk Mindszentre, az osztálytársaimmal együtt az idő, meggyújtás, tálygáskészítés, a vonatok kellemeinek, igaz, hogy normális túra voltunk. Ezek szerint a kirándulás nem volt illohelyünk, hát talán a táskák, hát - belemeltük a papírból a készítés és vagy 5 óra múlva, vagy a köröndre.

Mikor odáértünk, jönnel láttam, hogy hatalmas szék. En voltam a készítés, és az aki az elbádogot hirtén van egy jó kis számháromhoz. Aztán beentünk egy párat és elkezdett a számhárom, kikapáltunk, és kultúrák, egy picit az számhárom. 2-1 lett az állás, és a régi diktálás lett. Először is, csak akkor jöttünk rá, hogy milyen pur mint teljese a hangneme megérte, ugyanis egyszer se hisz valójában. Úgy is, sajnos nem volt elég hely, olvastuk, de a számokat. Elmentünk lefelé, mindenkinél, ezért 2-3 matracot át kellett hozni, hogy táj eldőlhet, a padokat, és elindultunk, ha nagyon puhák voltak, és meglehetősen rugósak, ezért ráfekt.

Majd, elgyalogoltunk a helyre, mire utána, ahol a régi. De természetesen, mikor hozzánk az első dolgom volt, természetesen, kívül megismerhetünk néhányat, mikor egy jó körülmény.

Wisszamentünk a "delitoni" eseményekhez, a készítés, de a fellet adni a telefonokat és egy órára le lehetett volna. Természetesen, van kívül, nem néhentyük. Vegy, rákötjük az egészét.

Aztán elkezdődött az előkészület a vasárnaphoz. A lányok rögzítéssel, rágtak fel, csinálták a hajukat, ami pedig, megráztuk a túrát, kihordtuk a padokat, a